

Starý muž z osamelého domu

Miro Žbirka

Ďaleko za chrbtom sveta žije už
nenáhli sa nemá ani kam
Dávno pochopil všetko bielovlasý muž.
Jarnou záhradou kráča k večnej rieke sám.

Vo vlasoch mu sedí motýľ smrtihlav.
Do očí mu padá stále viacej hviezd.
Zdá sa, rozumie už slovám na jazyku tráv.
Už len kúsok cesty zostáva mu prejsť.

R: Všetko spálil, už ohňu majetok svoj dal
B Gmi dmi
Veľkým plameňom to oheň pohltal.
Staré úspory, mokrý nábytok smetie slov.

Posledný bol čísi pozdrav z kúpeľov

Býva tu len on a pavúk za skriňou,
v starých pondusovkách dávno stojí čas.
Koniec života je len prázdnu jaskyňou,
čoraz kratší spánok, stále dlhší mráz.

Ďaleko od sveta ulíc žije už.
Poznal márnosť krídiel, videl toľko miest.
Dávno pochopil všetko bielovlasý muž,
vie, kam zajtra pôjde po najstaršej z ciest.